

МОТИВИ към РЕШЕНИЕ № 653/24.10.2022г. ,

НЧД № 4066/2022г. на СГС, НО, 7 състав

Производството е по реда на глава V от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА).

Образувано е по повод Европейска заповед за арест (ЕЗА) издадена на 18.08.2022г. от Районен съд Хамбург по Дело № 166 Gs 1609/22 издадена въз основа на Заповед за задържане от 09.08.2022г. по Дело № 166 Gs 1609/22 на Районен съд Хамбург за предаване с цел провеждане на наказателно преследване спрямо българския гражданин Л. Н. И., ЕГН ***** за престъпление по чл. 1 и 2, параграф 264; 53 от Германския наказателен кодекс - Два случая за измама със субсидии.

В производството пред СГС, исканото лице заявява, че не желае незабавно предаване на Германските власти, както и че не се отказва от Принципа на особеността.

В съдебно заседание представителят на СГП моли да бъде уважено искането на чуждата държава, като се допусне изпълнение на ЕЗА и да се вземе МНО „Задържане под стража“ до фактическото предаване на лицето.

Адв. М. моли да не се допуска изпълнение на ЕЗА, тъй като обвинението по нея не било доказано.

Исканото лице И. се присъединява към казаното от неговия адвокат

В последната си дума, исканото лице И. заявява, че разбира всичко, но не знае какво да каже.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Исканото лице Л. Н. И., ЕГН *****, роден на *****, в гр. София, българин, български гражданин, средно образование, неженен, неосъждан, работи в магазин за хранителни стоки във фирма „Б.Е.“, като продавач-консултант, живущ гр. София, ж.к. „*****“.

Постъпила е Европейска заповед за арест (ЕЗА) издадена на 18.08.2022г. от Районен съд Хамбург по Дело № 166 Gs 1609/22 издадена въз основа на Заповед за задържане от 09.08.2022г. по Дело № 166 Gs 1609/22 на Районен съд Хамбург за предаване с цел провеждане на наказателно преследване спрямо българския гражданин Л. Н. И., ЕГН ***** за престъпление по чл. 1 и 2, параграф 264; 53 от Германския наказателен кодекс - Два случая за измама със субсидии.

Европейската заповед за арест е издадена срещу Л. Н. И. за престъпления, включващи следните факти:

На 31.03.2021 в гр. Хамбург, Федерална Република Германия, в качеството си на управител на фирма Hammer Spedition & GmbH, с адрес на

управление: Veddeleer Damm 36-38, 20457, Hamburg, на 31.03.2021г . е депозирал 2 (две) молби за предоставяне на финансови помощи по повод пандемията от КОВИД-19, като за целта представил невярна информация относно приходите на фирмата, с което без право е получил финансови помощи по повод пандемията от КОВИД – 19 в общ размер на 100 000 евро.

Съгласно ЕЗА с посочените факти българският гражданин Л. Н. И. е осъществил съставите на престъпления по по чл. 1 и 2, параграф 264; 53 от Германския наказателен кодекс - Два случая за измама със субсидии.

Съдът установи изложените факти въз основа на легализирания превод на ЕЗА, към която е приложено и копие на оригинала на ЕЗА, превод на приложимите законови разпоредби от Немския наказателен кодекс и служебно изисканите от чуждата държава гаранции по чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА. По делото е приложена с превод на български език и Заповедта за задържане на лицето, издадена от германските власти. При обсъждането им следва да се подчертае, че изпълняващата държава няма правомощие да изследва доказаността на фактите, описани в ЕЗА. В тази връзка неоснователни се явяват доводите на защитата на исканото лице, които касаят неговата съпричастност към инкриминираните деяния. Всички тези аргументи, могат да бъдат изложени от И. в хода на разследването, пред компетентните органи на Федерална Република Германия. Аналогично и по отношение доводите на защитата за това, че И. не е знаел за воденото срещу него наказателно производство и не е правил опити да се укрие. Тези обстоятелства следва да бъдат изтъкнати пред компетентните власти на Федерална Република Германия и биха могли да съставляват основание за изменение на взетата му мярка за неотклонение, но не могат да послужат като аргумент пред настоящия състав за отказ от изпълнение на издадената ЕЗА, доколкото предмет на настоящото производство не може да бъде преценка на законосъобразността на издадената Заповед за задържане на германския съд.

Съдът е обвързан от посочените в ЕЗА престъпни състави и няма правомощия да събира доказателства и да се произнася по въпросите по съществото на делото, които са от компетентността на съответните власти във Федерална Република Германия. В тази връзка следва да се посочи, че процедурата по изпълнение на ЕЗА е подчинена на принципа на взаимно доверие и признаване между държавите – членки, т.е. това не е процедура по съществото на делото, а се приема априори, че органите на издаващата държава упражняват своите правомощия добросъвестно. По същата причина и съдът няма възможност да преценява вътрешното убеждение на Органа, издал Заповедта за задържане във Федерална Република Германия.

Като съобрази съдържанието на разглежданата ЕЗА и доказателствата за личността на българския гражданин, в рамките на компетентността си по същество, съдът прие, че искането за изпълнение на ЕЗА е допустимо и основателно.

Европейската заповед за арест съдържа всички изискуеми от чл. 37 от

ЗЕЕЗА реквизити за допустимост.

Тя е издадена от компетентен орган – Съдия при Районен съд гр. Хамбург, Федерална Република Германия. В представената ЕЗА се съдържат данни относно личността на исканото лице, като е приложено копие от документ за самоличност. Исканото лице се издирва въз основа на Заповед за задържане от 09.08.2022г. по Дело № 166 Gs 1609/22 на Районен съд Хамбург.

В ЕЗА е отразено, че горната граница на наказанието, което се предвижда за по-тежкото престъпление е лишаване от свобода до 10 години. Въпрос на суверенна преценка на издаващия орган е как ще квалифицира фактите, включително и в колко престъпни състава ще ги подведе. Достатъчно е, че съгласно чл. 37, ал. 1, т. 5 ЗЕЕЗА е посочена достатъчно ясно престъпна дейност, индивидуализирана по спецификата си, както и по време и място. В този смисъл ЕЗА съдържа необходимата информация относно обстоятелствата, при които са реализирани деянията, съставите от Германския Наказателен кодекс и участието на исканото лице в тях.

Налице са и предпоставките, предвидени в чл. 36 ЗЕЕЗА, за предаване на исканото лице на издаващата процесната ЕЗА държава.

Процесният случай представлява типична хипотеза на изключение от правилото за двойна наказуемост, предвидено в чл. 2, § 2 от РР на Съвета на Европа от 2002 г. за ЕЗА и транспонирано в българското законодателство чрез нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗЕЕЗА. Изключението е налице, тъй като в ЕЗА немските съдебни власти са посочили, че престъпната дейност на исканото лице осъществява съставите на „Измама, включително такава, която засягаща финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности“ и „Измама /Мошеничество“. Тези деяния попадат в списъка от 32-те категории престъпления, посочени в чл. 36, ал. 3 от ЗЕЕЗА - чл. 36, ал. 3, т. 8 и 20 от ЗЕЕЗА и индивидуализират престъпни проява, наказуеми съгласно НК на Федерална Република Германия с повече от три години лишаване от свобода. Посочените квалификации на деянията и включването им в кръга на престъпленията по чл. 36, ал. 3 ЗЕЕЗА, прави безпредметно допълнителното обсъждане, дали за престъпленията, за което се иска предаване, съществува аналог и в българското право.

На следващо място, съдът намира, че не е налице нито едно от императивните основания по чл. 39 и чл. 41 ЗЕЕЗА за отказ да се изпълни ЕЗА. Най-напред престъпленията не попадат под нашата наказателна юрисдикция и няма данни българският гражданин да е осъждан за същите факти в държава членка на Европейската общност. Исканото лице не е малолетно – съгласно българското законодателство малолетни са лицата до 14 – годишна възраст.

По инициатива на съда са изискани и представени от Федерална Република Германия гаранциите по чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА. Съгласно дадените гаранции, изискващата държава гарантира, че веднъж след като въпросното

лице е осъдено с влязла в сила присъда за наказание ЛОС или мярка, то това лице ще бъде върнато в България, за да изтърпи там наложеното наказание или мярка.

По този начин издаващата държава е изпълнила изискването на чл. 5, т. 3 от Рамково решение на Съвета на Европейския съюз от 13 юни 2002г. относно европейската заповед за задържане и процедурите за предаване на лица между държавите - членки (2002/584/JHA) и е покрила съответния му еквивалент по вътрешното ни право, инкорпориран в чл. 41, ал. 3 от ЗЕЕЗА.

Съдът не констатира наличието на няколко или някое от изборните основания за отказ за изпълнение на ЕЗА по чл. 40 от ЗЕЕЗА, тъй като срещу българският гражданин не е провеждано наказателно преследване в България за същите престъпления, за които е издадена заповедта, респ. няма и прекратяване за него. От съдържанието на ЕЗА и от съпровождащите я документи, представени от германските власти, е видно, че няма процесуални пречки за провеждане на наказателното производство – включително не е изтекла давността и не е налице амнистия като задължително основание за отказ по чл. 39, т. 1 ЗЕЕЗА. Няма данни исканото лице да е изтърпяло или изтърпява наказание в държава, която не е членка на Европейския съюз, по влязла в сила присъда за същото престъпление, за което е издадена заповедта, а отделно от това престъпленията по заповедта са извършени изцяло на територията на издаващата държава.

На следващо място, съдът намира, че не е налице и факултативното основание по чл. 40, т. 4 ЗЕЕЗА съдът да откаже изпълнение на ЕЗА, защото макар лицето да е български гражданин, предаването му се иска с цел провеждане на наказателно преследване, а не с оглед привеждане на наказание лишаване от свобода и мярка, изискваща задържане.

При така изложените факти, съдът намери, че са налице процесуалните и материалноправни предпоставки за допускане на изпълнение на издадената срещу Л. Н. И. ЕЗА, като с цел осигуряване изпълнението на същата съдът взе и мярка за неотклонение „Задържане под стража“, доколкото съществува изрична императивна разпоредба в ЗЕЕЗА в този смисъл.

Така мотивиран съдът постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.